

[Alfred Jensen.]

for, når han siger, at gennemførelsen af foranstaltninger af denne art, det være sig fuld grundskyld eller fuld grundværdistigningsskyld, skal bruges til at lette kårene for den mindrebemidlede del af befolkningen. Det vil altså være muligt at gennemføre ikke alene et forslag, som sigter på fuld grundskyld, men også at gennemføre skattelettelser fortrinsvis naturligvis på de indirekte skatters område. Derfor vil jeg hævde, at hvis regeringen og socialdemokratiet kridter støvlerne og står fast i denne sag, vil det være muligt at nå frem til den løsning, adskillige tusinder i dette land har kæmpet og arbejdet for igennem flere år.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup) har nu to gange gjort brug af embedsmandsudtalelsen, idet han har sagt, at her går de særlig sagkyndige imod. Det er ganske urigtigt. De særlig sagkyndige, vurderingskyndige embedsmænd i grundskyldskommissionen, er med i flertalsudtalelsen; det er kun et mindretal af ikke-vurderingskyndige, som siger, at i det store og hele kan de tiltræde forslaget fra kommissionen som grundlag, men de har deres tvivl med hensyn til, om vurderingen kan holde. Man må udtrykke sig korrekt i stedet for at misbruge udtalelsen, som det ærede medlem har gjort.

Viggo Stareke: Da jeg er imellem forslagsstillerne til forslag til lov om jordrente til staten og det radikale venstres ordfører, det ærede medlem hr. Skytte, har draget mit navn ind i diskussionen, vil jeg fremsætte et par bemærkninger. Han henviste til en debat, som havde fundet sted i det engelske tidsskrift „Land and Liberty“.

Hvis nu det ærede medlem hr. Skytte var en begejstret tilhænger af grundskyld, ville man vente, at han fra denne diskussion havde udvalgt de argumenter, der ville støtte hans synspunkter. Hvis det ærede medlem hr. Skytte er en lunken tilhænger af grundskyld eller eventuelt modstander af grundskyld, vil man vente, at han vil udvælge de argumenter, der var vendt imod

det danske grundskyldsforslag. Det ærede medlem hr. Skytte valgte det sidste. Han citerede nogle udtalelser af Mr. A. W. Madsen i London, som er en gammel georgist, en ortodoks georgist, men med en relativt begrænset horisont, idet hans synsfelt særlig er engelske forhold, hvorimod hans kendskab til danske forhold er middelmådigt. Den artikel, han skrev, var fuld af misforståelser. Jeg svarede derfor og sendte et manuskript til Mr. Madsen og bad ham lige se sproget igennem. Han sendte det tilbage til mig med nogle ganske få korrekturbemærkninger; jeg accepterede disse ændringer og sendte så manuskriptet over til Mr. A. W. Madsen igen, hvorefter han uden at spørge mig trykte mit svar efter at have taget en del, og den vigtigste del, af mit svar ud, ganske suverænt. Han gjorde yderligere det, at han satte sit svar på mit indlæg foran, så læserne var præpareret, og så havde han anført 4 engelske georgister, som havde fået lov til at læse mit manuskript over skulderen, inden det var trykt, om at sætte indlæg på bagefter, og da jeg så gerne ville svare på dette igen, blev det nægtet mig.

Forholdet er det, at engelske georgister er ængstelige for at få draget de danske erfaringer frem, fordi forholdene i England er fundamentalt forskellige fra vore. I England har de jo det specielle problem, at det er de meget store godser, de meget store jordrotter, som ejer en overvældende del af Englands jord, og dem ønsker de ikke at give nogen erstatning. Heroverfor har vi de danske forhold, hvor jorden er fordelt på mange selvstændige gårdejere, tusinder af husmænd, og hvor over 90 pct. af landbrugerne har selveje. Endelig ligger låneforholdene forskelligt, idet vore prioriteringsforhold med de langfristede lån til den relativt lave rente modsvares af de engelske relativt kortfristede lån med relativt høj rente. Fordi Henry George i sin tid har udtalt sig imod erstatning, set på baggrund af engelske og amerikanske forhold, er Mr. A. W. Madsen imod at fremdrage de specielle danske problemer. Det har han i og for sig lov til at lade være med udfra det synspunkt, at tidsskriftet skal læses i England, men der er det interessante ved det, at Henry George meget godt forstod de danske problemer.